

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie, Wydział II Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Żmijewska

Protokolant: Justyna Romańczuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu : 20 lutego 2018r., 10 kwietnia 2018r , 12 czerwca 2018r, 21 sierpnia 2018r, 04 października 2018r

sprawy **J. J. (1)**, syna S. i J. z domu K., urodzonego (...) w R., karanego

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 11 lutego 2016 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci kredytu gotówkowego w wysokości 25.000zł, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników oddziału (...) Bank S.A. co do źródła i wielkości osiąganych dochodów a następnie przedłożeniu w oddziale tego (...) w K. podrobionego dokumentu w postaci pisemnego zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodach wystawionego dla J. B. (1) przez firmę (...) z siedzibą Os. (...), (...)-(...) P., mającego istotne znaczenie dla uzyskania kredytu gotówkowego, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzib w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w postaci kredytu w łącznej kwocie 25.000y, przy czym zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację kredytobiorcy, czym działał na szkodę ww. (...), przy czym czyn ten popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności za przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem łącznym (...) za przestępstwo określone w art. (...). i inne w wymiarze (...), którą odbył w okresie od (...) **tj. o czyn z art. 297§1k.k. w zb z art. 13§1k.k. w zb z art. 286§1k.k. w zw z art. 11§2k.k. w zw z art. 64§1k.k.**

II. w dniu 27 stycznia 2016 r. w N., działając wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci kredytu gotówkowego (...) o nr (...) - (...) w wysokości 7000zł, wprowadził w błąd pracownika U. P. co do źródła i wielkości osiąganych dochodów, a następnie przedłożył w tym U. podrobiony dokumentu w postaci pisemnego zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodach wystawionego dla J. B. (1) przez firmę (...) z siedzibą Os. (...), (...)-(...) P., co miało istotne znaczenie dla uzyskania kredytu gotówkowego, czym doprowadził Bank (...) S.A z siedzibą w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w postaci kredytu w kwocie 7000zł, czym działał na szkodę ww. (...), przy czym czyn ten popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności za przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem łącznym (...) za przestępstwo określone w art. (...). i inne w wymiarze (...), którą odbył w okresie od (...) **tj. o czyn z art. 297§1k.k. w zb z art. 286§1k.k. w zw z art. 11§2k.k. w zw z art. 64§1k.k.**

III. w dniu 03 lutego 2016 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z J. B. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci kredytu gotówkowego (...) o nr (...) - (...) w wysokości 7000zł, wprowadził w błąd pracownika Banku (...) S.A. co do źródła i wielkości osiąganych dochodów, a następnie przedłożył w tym B. podrobiony dokumentu w postaci pisemnego zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodach wystawionego dla J. B. (1) przez firmę (...) z siedzibą Os. (...), (...)-(...) P., co miało istotne znaczenie dla uzyskania kredytu gotówkowego, czym doprowadził Bank (...) S.A z siedzibą w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w postaci kredytu w kwocie 7000zł, czym działał na szkodę ww. (...), przy czym przy czym zmierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację kredytobiorcy, przy czym czyn ten popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności za przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem łącznym (...) za przestępstwo określone w art. (...). i inne w wymiarze (...), którą odbył w okresie od (...) **tj. o czyn z art. 297§1k.k. w zb z art. 286§1k.k. w zw z art. 11§2k.k. w zw z art. 64§1k.k.**

IV. w dniu 02 lutego 2016r w U. (...) w N. podrobił podpis J. N. (1) na formularzu zgłoszenia utraty lub uszkodzenia dowodu osobistego oraz wniosku o wydanie dowodu osobistego o nr (...) przy czym zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację kredytobiorcy, czym działał na szkodę w/w (...) przy czym czyn ten popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności za przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem łącznym (...) za przestępstwo określone w art. (...) i inne w wymiarze (...), którą odbył w okresie od (...) **tj o czyn z art. 270§1k.k. w zw z art. 12 k.k. w zw z art. 64§1k.k.**

I. uznaje oskarżonego **J. J. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach od I do III części wstępnej wyroku, przy czym ustala, że

- czyny te opisane w pkt I-III zostały popełnione przez oskarżonego w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności za przestępstwo podobne orzeczonej wyrokiem (...) za przestępstwo z art. (...) na karę (...), objętą wyrokiem łącznym (...), w którym orzeczono karę łączną (...), którą odbywał w okresie : (...)

- czyny te opisane w pkt I-III zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1k.k.

- w opisie czynu w pkt II w miejsce zapisu (...) P. A. z siedzibą Os. (...), (...)-(...) P.” umieszcza wpis (...) z siedzibą ul. (...) w P.”

- w opisie czynu w pkt III usuwa zapis „przy czym zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację kredytobiorcy”

i za te czyny na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11§3k.k. w zw z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności a na podstawie art. 33 § 2 k.k. grzywnę w kwocie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 20zł (dwadzieścia złotych) każda stawka

II. uznaje oskarżonego J. J. (1) za winnego tego, że w dniu 02 lutego 2016r w U. (...) w N. podrobił podpis J. N. (1) na formularzu zgłoszenia utraty lub uszkodzenia dowodu osobistego oraz wniosku o wydanie dowodu osobistego o nr (...) przy czym czyn ten popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności za przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem (...) za czyn z art. 268 d.k.k. objętej następnie łącznym (...) w którym wymierzono karę (...), którą odbywał w okresie : (...) tj czynu kwalifikowanego z art. 270§1k.k. w zw z art. 64§1k.k. i za ten czyn na podstawie art. 270§1k.k. wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności

III. na podstawie art. 85 § 1 i § 2 k.k. w zw z art. 86 § 1 k.k. wymierzone oskarżonemu w pkt I i II części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności łączy i jako łączną wymierza karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

IV. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego przepadek dowodów rzeczowych w postaci : formularza zgłoszenia utraty lub uszkodzenia dowodu osobistego oraz wniosku o wydanie dowodu osobistego – przechowywanych w aktach sprawy na k. 68 i 69 poprzez pozostawienie ww. dokumentów w aktach sprawy

V. na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust 1 pkt 4 w zw z art. 3 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w tym wymierza mu opłatę w kwocie 500zł (pięćset złotych)

Sygn. akt II K 793/17

UZASADNIENIE

J. B. (1) poznała oskarżonego J. J. (1) poprzez swego ojca J. B. (2). Jej ojciec i oskarżony przebywali razem w (...). Gdy J. B. (2) opuścił (...) wspólnie z córką odwiedzał wciąż odbywającego karę oskarżonego. Oskarżony przyjeżdżał też do J. jej ojca gdy wychodził na przepustki.

Gdy w 2015r oskarżony opuścił (...) zamieszkał u J. B. (3) i jej ojca. Podsunał wówczas pomysł wzięcie kredytu ale w domu nikt – poza J., która prowadziła wówczas swoją działalność – nie był zdolny do wzięcia kredytu. Oskarżony zaproponował, że przy składaniu wniosków będą dodatkowo wykazywać, że J. jest zatrudniona w drugiej firmie tak by mieć możliwość zaciągnięcia większego kredytu.

dowód : zeznania J. B. (1) k. 80-82, 380v

W styczniu 2016r J. B. (1) i J. J. (1) założyli konta bankowe w Banku (...). Formalności dopełnili w siedzibie (...) przy ul. (...) w N.. Spytali również obsługującą ich M. B. czy mogą wziąć kredyt. Ta poinformowała ich, że owszem ale muszą donieść dowód osobisty oraz zaświadczenie z zakładu pracy.

W dniu 27 stycznia 2016r. w urzędzie (...) pojawiła się J. B. (1) wraz z oskarżonym. Złożyła ona wniosek o kredyt na kwotę 7.000zł. Do wniosku dołączyła otrzymane od oskarżonego sfałszowane zaświadczenie o zatrudnieniu wraz z dowodem osobistym. Z treści zaświadczenia wynikało, iż pracuje ona w (...) z siedzibą w P.. Po wprowadzeniu przez M. B. do systemu danych z wniosku i załączonych dokumentów weryfikacja przebiegła pozytywnie. Została wydrukowana umowa kredytowa kredytu gotówkowego (...) o nr (...) - (...) w wysokości 7000zł wraz z drukiem wypłaty. Po podpisaniu przez J. B. (1) dokumentów kwota kredytu została jej wypłacona w okienku urzędu pocztowego. Otrzymane pieniądze J. B. (1) przekazała w całości oskarżonemu. Część kwoty przeznaczona została na remont domu rodziców J. reszta na własne potrzeby oskarżonego.

dowód : zeznania J. B. (1) k. 256-257, 380v

zeznania M. B. k. 29-30, 398

umowa kredytowa k. 13-17

dowód wypłaty k. 18

deklaracja, notatka wewnętrzna k. 8, 5

wypowiedzenie umowy k. 111

Dla potrzeb zaplanowanych działań oskarżony zamówił w Fabryce (...) w N. pieczętkę na dane - (...) Z.. Pieczętka ta zgodnie z zamówieniem została wykonana i oskarżony odebrał ją osobiście. W jej treści został zawarty numer telefonu, którym dysponował oskarżony.

Firma (...) z siedzibą w P. istniała w rzeczywistości. Prowadził ją P. A.. W ramach prowadzonej działalności nigdy nie zatrudnił on jednak J. B. (1). Ani on ani pracujący z nim A. R. nie wystawiali też zaświadczenia o zatrudnieniu dla osoby o takich danych.

Dowód : zeznania J. B. (1) k. 80-82, 380v

zeznania M. S. k. 42-43, 397v

zeznania P. A. k. 63, k 557-558

protokół przeszukania k. 73-75

protokół oględzin k. 193

W dniu 03 lutego 2016 r. J. B. (1) pojechała z oskarżonym do P.. Tam w siedzibie Banku (...) przy ul. (...) złożyli wniosek o kredyt. W banku (...) była wraz z oskarżonym. Obsługującej ich pracownicy banku (...) przedstawiła dowód osobisty oraz fałszywe zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z siedzibą Os. (...), (...) - (...) P., które otrzymała od oskarżonego J. J. (1), który wcześniej sam je wypisał. Po weryfikacji, która przebiegła pozytywnie został przyznany

kredyt w postaci kredytu gotówkowego (...) o nr (...) - (...) w wysokości 7000zł. Kwota została przelana na konto, a następnie wypłacona w kasie (...). Tak jak uprzednio otrzymane pieniądze J. B. (1) przekazała w całości oskarżonemu.

dowód : zeznania J. B. (1) k.256-257, k. 380

zeznania S. P. k. 35-36, k 517-518

deklaracja zatrudnienia, notatka wewnętrzna k. 20, 5

umowa kredytowa k. 112-117

potwierdzenie wypłaty k. 120-123

zeznania M. S. k. 42-43, 397v

zeznania P. A. k. 63, k 557-558

protokół przeszukania k. 73-75

protokół oględzin k. 193

W dniu 10 lutego 2016r J. B. (1) wraz z oskarżonym J. J. (1) przyszedli do oddziału (...) Bank S.A. w K.. J. B. (1) oświadczyła pracownikowi banku (...), iż chce wziąć kredyt w kwocie 25.000zł, okazała swój dowód osobisty. Dalsze rozmowy prowadził – pytając o kredyt - oskarżony używając zwrotu „my”. Po sprawdzeniu w systemie P. Ł. poinformowała, iż według informacji zawartych w systemie (...) pani J. B. (1) aby uzyskać kredyt musi przedstawić zaświadczenie o zatrudnieniu lub wyciąg z konta z ostatnich trzech miesięcy. Wówczas J. B. (1) powiedziała, że ma konto w (...) i taki wyciąg może przynieść. P. Ł. zauważyła, że dobrze się składa bo oddział banku (...) jest po przeciwnej stronie ulicy.

Całość rozmowy obserwował Dyrektor Oddziału R. S.. Zauważył on, iż po wyjściu z (...) kobieta i mężczyzna poszli w przeciwną stronę, niż siedziba (...). To wzbudziło jego podejrzenia, które wzmożły się gdy po 10 minutach kobieta i mężczyzna wrócili mówiąc, iż system w (...) nie działa ale ponieważ jadą do P. to przywiozła zaświadczenie o zatrudnieniu.

Na drugi dzień tj 11 lutego 2016r. J. B. (1) i oskarżony ponownie stawili się w oddziale (...) Bank S.A. w K.. J. B. (1) przedłożyła zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodach z firmy (...) wypisane ręcznie z dwoma pieczętkami i telefonem. P. Ł. poinformowała, iż przyjmuje zaświadczenie, przekaże je do weryfikacji i po otrzymaniu odpowiedzi odezwie się.

Gdy oskarżony i J. B. (1) wyszli z banku (...) poprosił o przedłożone zaświadczenie. Sprawdził w internecie czy wymieniona w nim firma istnieje. Okazało się, że istnieje ale jednak pod innym adresem i z innymi numerami telefonów. R. S. zadzwonił pod numer wskazany w internecie i poprosił o rozmowę z P. A.. W rozmowie dowiedział się, iż nie zatrudnia i nigdy nie zatrudniał on J. B. (1) a numer telefonu widniejący na pieczętce nie należy do niego. W tej sytuacji weryfikacja J. B. (1) została wstrzymana.

Po kilku dniach J. B. (1) i oskarżony ponownie pojawili się w (...). Zostali wówczas poinformowani, iż decyzja przedmiocie udzielenia kredytu jest odmowna.

Przedłożone w (...) przez J. B. (1) zaświadczenie wypełnił – w samochodzie - oskarżony, podpisał się na nim i opatrzył posiadaną przez siebie pieczętką. Numer telefonu znajdujący się na pieczętce był numerem, którym dysponował oskarżony

dowód : zeznania J. B. (1) k. 79-82, k.190-192, 380v

zeznania R. S. k. 52-53, k. 87-88, k. 478

zeznania P. Ł. k. 67-68, 89-90, k. 471

wniosek o kredyt k. 47

zaświadczenie o zatrudnieniu k. 50

W dniu 02 marca 2016r oskarżony J. J. (1) stawił się w U. (...) w N. gdzie na formularzu zgłoszenia utraty lub uszkodzenia dowodu osobistego oraz wniosku o wydanie dowodu osobistego o nr (...) podał dane J. N. (1) i podrobił jego podpis.

Dokumenty te zostały przyjęte i na ich podstawie przygotowany został nowy dowód osobisty na nazwisko J. N. (1).

W dniu 02.01.2017r J. N. (1) udał się do (...) w K. w celu wyrobienia nowego dowodu osobistego ponieważ data ważności aktualnego dokumentu kończyła się (...). Gdy pracownik (...) wprowadził dane do systemu poinformował go, że dokument na takie dane został już wydany w U. (...) w N. w marcu 2016r, ale dowód osobisty nie został odebrany.

dowód : zeznania J. N. (1) k. 261-262, 397v

zeznania L. B. k. 265-266, 398

dokumenty k. 268-269

opinia nr (...) k. 320-332

Oskarżony **J. J. (1)**, urodził się (...) w R.. Jest (...)ma (...) dzieci. Posiada wykształcenie (...)– (...). Oskarżony był uprzednio wielokrotnie karany sędownie.

Wyrokiem (...) za popełnienie m.in. przestępstwa kwalifikowanego z art. (...) została oskarżonemu wymierzona kara (...). Kara ta została następnie objęta wyrokiem łącznym (...), w którym orzeczono karę łączną (...). Karę tą oskarżony odbywał w okresie: (...)

dowód : oświadczenie oskarżonego k. 297-298

karta karna k. 297-299, 350-353

informacja z AŚ w poznaniu o pobytach i orzeczeniach k. 420-430

Słuchany na etapie postępowania przygotowawczego oskarżony oświadczył, iż rozumie treść postawionych mu zarzutów. Wskazał, iż nie ustosunkuje się do nich, nie będzie składał wyjaśnień jak też nie będzie uczestniczył w czynnościach dotyczących złożenia wzorów pisma ręcznego.

Zawiadomiony o terminie rozprawy i pouczony nie złożył wniosku o doprowadzenie na rozprawę.

dowód : wyjaśnienia oskarżonego k. 297-300, 303-304, 380

zwrotne potwierdzenie odbioru zawiadomienia z pouczeniem i odpisem a/o k. 371

zwrotne potwierdzenie odbioru zawiadomienia o terminie w dniu 04.10.2018r k. 489

J. B. (1) słuchana na etapie postępowania przygotowawczego w charakterze podejrzanej przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Wskazała na okoliczności w jakich poznała oskarżonego. Wyjaśniła, iż to oskarżony był pomysłodawcą działań zmierzających do uzyskania pieniędzy z kredytów, to on woził ją do poszczególnych banków, wypełniał i opieczętowywał zaświadczenia, które składane były w bankach. On też rozmawiał z pracownikami banków. Ona sama jedynie podpisywała umowy i odbierała pieniądze, które następnie przekazywała oskarżonemu. (k. 79-82, 190-192, 256-257). Oskarżona złożyła wniosek w trybie art. 335 k.p.k. i wniosek ten został przez sąd uwzględniony.

Słuchana w tym postępowaniu w charakterze świadka J. B. (1) potwierdziła okoliczności podane uprzednio w ramach toczącego się w jej sprawie postępowania.

Okoliczności podane przez J. B. (1) znajdują potwierdzenie w pozostałym zebranych w sprawie materiale dowodowym w postaci :

- dowodów z dokumentów z banków dotyczących poszczególnych kredytów
- zeznaniach pracowników (...), którzy obsługiwali oskarżonego i J. B. (1) i mieli z nimi bezpośredni kontakt tj R. S., P. Ł., M. B., S. P.
- zeznaniach osoby wykonującej dla oskarżonego pieczętę – M. S.
- zeznaniach P. A. prowadzącego działalność pod nazwą (...)

Zeznania wymienionych powyżej osób sąd przyjął jako polegające na prawdzie. Są one pełne, wewnętrznie nie sprzeczne. Wspólnie tworzą logiczny ciąg zdarzeń.

Za posiadające przymiot wiarygodności sąd uznał również zeznania J. N. (2) i L. B.. Zeznania tych osób znajdują potwierdzenie w treści opinii z zakresu klasycznych badań dokumentów (k. 320-332) z której wynika, iż podpis (...) znajdujący się w pozycji „własnoręczny czytelny podpis osoby, która zgłasza utratę lub uszkodzenie dowodu” na dokumencie „Formularz zgłoszenia utraty lub uszkodzenia dowodu osobistego” z dnia 02.03.2016r został nakreślony przez oskarżonego J. J. (1). Również oskarżony nakreślił podpis (...) znajdujący się w pozycji „własnoręczny czytelny podpis wnioskodawcy” na dokumencie „Wniosek o wydanie dowodu osobistego” z dnia 02.03.2016r

W poczet materiału dowodnego sąd przyjął opinię nr (...) wydaną przez Laboratorium Kryminalistyczne KWP w S. w zakresie klasycznego badania dokumentów. Opinia ta jest pełna, wewnętrznie niesprzeczna. Sformułowane w niej wnioski zostały w sposób należyty uzasadnione.

Jako dowód sąd przyjął również zebrane w sprawie dokumenty dotyczące :

- podejmowanych przez oskarżonego i J. B. (1) działań w zakresie uzyskania poszczególnych kredytów,
- podjętych przez oskarżonego działań w zakresie uzyskania dowodu osobistego na dane J. N. (1)
- uprzedniej karalności oskarżonego i informacji o okresach w jakich poszczególne kary były wykonywane.

J. J. (1) stanął pod zarzutem popełnienia trzech czynów kwalifikowanych każdy z art. 297§1k.k. w zw z art. 286§1k.k. w zw z art. 11§2k.k. oraz czynu kwalifikowanego z w art. 270§1k.k.

Zachowanie się sprawcy przestępstwa przewidzianego w art. 297 § 1 k.k. może przybierać różne formy, wyliczone w tym przepisie, i polegać na:

- przedkładaniu podrobionych dokumentów,
- przedkładaniu dokumentów przerobionych,
- przedkładaniu dokumentów poświadczających nieprawdę,
- przedkładaniu dokumentów nierzetelnych,
- przedkładaniu nierzetelnych pisemnych oświadczeń dotyczących okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionych w art. 297 k.k. form wsparcia finansowego, elektronicznego instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego.

Wyliczenie form zachowania się sprawcy ma charakter taksatywny. Działanie w celu uzyskania jednej z form wsparcia finansowego, wymienionych w art. 297 § 1, w inny sposób nie wypełnia znamion czynu zabronionego, o którym mowa w tym przepisie.

Czynność sprawcza określona została przy użyciu sformułowania "przedkłada". Czasownik charakteryzujący czynność sprawczą rozumieć należy zgodnie ze znaczeniem nadawanym temu terminowi na gruncie powszechnego języka polskiego, a więc stosunkowo szeroko. Przez "przedkładanie" rozumieć więc należy wszelkie działania polegające na składaniu dokumentów lub oświadczeń, oddawaniu ich do przejrzenia lub oceny, a także na występowaniu z dokumentami lub oświadczeniami w stosunku do organu lub osoby.

Podstawą odpowiedzialności jest więc przedłożenie podrobionego, przerobionego, poświadczającego nieprawdę dokumentu lub nierzetelnego pisemnego oświadczenia, mającego istotne znaczenie do uzyskania wymienionych w art. 297 § 1 k.k form wsparcia finansowego.

W niniejszej sprawie oskarżony dostarczając J. B. (1) wypisane na jej dane, a przedłożone następnie w jego obecności przedstawicielom (...) zaświadczenia o zatrudnieniu i wysokości uzyskiwanych przez nią zarobków przedłożył fałszywe zaświadczenia stwierdzające nieprawdę, a wskazujące, iż J. B. (1) pracuje w podmiotach opisanych w zaświadczeniach i uzyskuje wynagrodzenie w wymienionej w dokumentach kwocie. Te zaś zaświadczenia po przedłożeniu pozwalały na wszczęcie procedury o udzielenie kredytu i – w dwóch przypadkach - jego uzyskanie. Dotyczyły więc okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wsparcia finansowego.

Zachowanie karalne zarzucane J. J. (1), a opisane w znamionach przestępstwa z art. 286 k.k. w swym założeniu skierowane ma być natomiast na osobę, którą sprawca zamierza doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Jest ono złożonym działaniem lub zaniechaniem i może przybierać trójką postać:

- a) wprowadzenia w błąd tej osoby;
- b) wyzyskania błędu tej osoby;
- c) wyzyskania niezdolności tej osoby do należytego pojmowania przedsięwziętego działania.

Błędem w rozumieniu znamion tego przestępstwa jest niezgodność między obiektywną rzeczywistością a jej odbiciem w świadomości człowieka. Warunkiem koniecznym istnienia błędu jest konfrontacja obiektywnej rzeczywistości ze stanem świadomości człowieka. Rozbieżność między rzeczywistym stanem rzeczy a jego odzwierciedleniem w świadomości człowieka może polegać na braku uświadomienia sobie przez daną osobę pewnych elementów pozytywnych, występujących w rzeczywistości. Wówczas błąd przyjmuje postać nieświadomości. Różnica między rzeczywistością a stanem świadomości danej osoby może także polegać na objęciu świadomością pewnych elementów, które w rzeczywistości w ogóle nie występują. W takim przypadku błąd polega na fałszywym przekonaniu danej osoby o stanie rzeczywistym, czyli urojeniu.

Wprowadzenie w błąd oznacza natomiast zachowanie prowadzące do wywołania (powstania) u danej osoby błędu, a więc fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości tej osoby. Przy czym przed podjęciem działania przez sprawcę pokrzywdzony nie ma błędnego wyobrażenia o rzeczywistości. Nieprawidłowe odzwierciedlenie rzeczywistości w świadomości rozporządzającego mieniem stanowić ma więc rezultat podejmowanych przez sprawcę działań.

Opis znamion oszustwa nie określa sposobów, przy pomocy których można wprowadzić w błąd daną osobę. Ustawa nie zawiera w tym zakresie żadnych ograniczeń, wprowadzenie w błąd możliwe jest więc przy wykorzystaniu wszelkich sposobów i metod, które doprowadzą do powstania rozbieżności między świadomością osoby rozporządzającej mieniem a rzeczywistym stanem rzeczy. Brzmienie znamion oszustwa wskazuje jedynie, iż elementem, którym musi się charakteryzować każdy sposób wprowadzenia w błąd jest to, iż ma ono wywołać w konkretnym podmiocie wyobrażenie o istniejącym stanie rzeczy, nie odpowiadające prawdzie. Wprowadzenie w błąd może więc zostać

osiągnięte przez przemilczenie, zaniechanie poinformowania o faktycznym, prawdziwym stanie rzeczy. Może zostać dokonane słowem, pismem, gestem lub w jakikolwiek inny sposób. Może polegać na podjęciu przez sprawcę określonego działania, np. złożeniu określonego oświadczenia, dokumentów stwierdzających nieprawdę lub sfałszowanych, używaniu mylących określeń, wieloznacznych słów lub niejasnych sformułowań.

Wprowadzenie w błąd dotyczyć musi jednak tzw. istotnych okoliczności danej sprawy, które mogą mieć wpływ na podjęcie przez oszukiwaną osobę określonej decyzji rozporządzenia mieniem.

W sprawie powyższej oskarżony mimo, że J. B. (1) nie miała stałego zatrudnienia i nie posiadała dochodów w wymaganej wysokości, przy pomocy zaświadczeń jakimi dysponował, a które wspólnie przedłożyli przedstawicielom (...) wprowadził pracowników (...) w błąd co do samego zamiaru spłaty przez w/w zaciągniętego kredytu jak i co do jej możliwości zarobkowych i posiadanej zdolności do spłaty zaciągniętych zobowiązań.

Dokonał tego właśnie przy pomocy zaświadczeń. Tym samym działanie oskarżonego przyjęło formę wprowadzenia w błąd albowiem poprzez przedłożenie wyżej opisanych fałszywych dokumentów doprowadził do wywołania (powstania) u pracownika (...) błędu, a więc fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości tej osoby. J. B. (1) nie miała stałej pracy w miejscach wskazanych na zaświadczeniach, nie uzyskiwała też dochodów w kwocie wskazanej w zaświadczeniach. Te zaś okoliczności były istotne dla danej sprawy i miały wpływ na podjęcie przez oszukiwaną osobę określonej decyzji rozporządzenia mieniem.

W sprawie powyższej znajoma oskarżonego mimo, że zawierała z bankami umowy nie miała możliwości kredytów tych spłacić i oskarżony o tym dobrze wiedział. Mimo takiej wiedzy nie uprzedził o tym pracownika (...) sam planując wziąć dla siebie większość z uzyskanych kwot kredytu nie biorąc przy tym na siebie obowiązku ich spłaty.

Podkreślić należy, iż oskarżonemu przyświecał cel w postaci osiągnięcia korzyści majątkowej. Działając w opisany sposób uzyskał pieniądze na jakich mu zależało, a sam dysponując tymi pieniędzmi nie miał formalnego obowiązku ich zwrotu, wszelkie umowy podpisywała bowiem J. B. (1).

Ustalone w sprawie okoliczności faktyczne wskazują, iż oskarżony oszukiwał aby uzyskać pieniądze z kredytu udzielanego przez bank bo bez oszustwa by ich nie dostał. Załatwienie zaświadczenia na własne dane sprawiłoby, że wcześniej czy później musiałby odpowiedzieć za brak spłaty kolejnych rat. Działając w ten sposób miał nadzieję, że odpowiadać będzie jedynie J. B. (1). Tymczasem realnie oceniane możliwości spłaty wskazywały, iż wysokość zaciągniętego zobowiązania przekracza również możliwości zarobkowe i majątkowe samego oskarżonego. Oskarżony wiedział bowiem, że nie ma stałych dochodów.

W tej sytuacji zasadną stała się kwalifikacja kumulatywna. Oskarżony działał nie tylko poprzez przedłożenie stwierdzających nieprawdę dokumentów celem uzyskania pożyczki, kredytu (co stanowi przestępstwo z art. 297§1k.k.) ale też uzyskanych w ten sposób (poprzez wprowadzenie w błąd) środków nie zamierzał zwrócić bo dokonał tego na dane osobowe swojej znajomej (co wypełnia znamiona czynu z art. 286§1k.k.). Bez stałej pracy, nie mógł przyjmować (i nawet tego nie czynił), iż w całości on i jego znajoma wypełnią zaciągnięte zobowiązanie.

Oskarżony stanął również pod zarzutem popełnienia czynu kwalifikowanego z art. 270 § 1. k.k. Przepis ten stanowi, iż kto, w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Znamiona czasownikowe przestępstwa określonego w § 1 (zwanego fałszem materialnym dokumentu) wyrażono określeniami: "podrabia", "przerabia", "używa".

Znamię "w celu użycia za autentyczny" (art. 270 § 1 k.k.) zrealizowane zostaje zarówno gdy używa go osoba dokument ten przerabiająca lub podrabiająca jak i również wtedy, gdy celem działania sprawcy jest użycie dokumentu przez inną osobę" (uchwała SN z 17 marca 2005 r., I KZP 2/05, OSNKW 2005, nr 3, poz. 25). "Użycie za autentyczny" to więc

przedstawienie lub przedłożenie podrobionego czy przerobionego dokumentu osobie prywatnej albo instytucji, czyli wykorzystywanie funkcji, jakie może pełnić taki podrobiony czy przerobiony dokument.

Odnosząc powyższe uwagi do rozpoznawanej sprawy wskazać należy, iż zasadnym stało się przyjęcie, iż oskarżony który podrobił podpis J. N. (1) na formularzu zgłoszenia utraty lub uszkodzenia dowodu osobistego oraz wniosku o wydanie dowodu osobistego, a następnie dokumenty te złożył we właściwym urzędzie i na tej podstawie nowy dokument został przygotowany – swym zachowaniem wypełnił znamiona czynu z art. 270§ 1. k.k.

W sprawie nie zaistniały okoliczności wyłączające bezprawność popełnionych przez oskarżonego czynów.

Mając na uwadze przedmiot ochrony przestępstwa z art. 297 k.k. tj. prawidłowość funkcjonowania obrotu gospodarczego, indywidualne interesy uczestników tego obrotu, jak i ponadindywidualne interesy gospodarcze społeczeństwa, związane z prawidłowym funkcjonowaniem obrotu gospodarczego, z mocy art. 286 k.k. dobra prawnego jakim jest mienie a z mocy art. 270§1k.k. wiarygodność dokumentów. Uwzględniając również motywacje i sposób działania oskarżonego Sąd uznał, iż popełnione przez niego czyny charakteryzowała wyższa od znikomej społeczna szkodliwość.

Brak było w sprawie przesłanek wskazujących, iż zachodzą okoliczności wyłączające winę oskarżonego co do popełnionych przez niego czynów. Tym samym zasadnym było przyjęcie, iż oskarżony świadomie postąpił wbrew obowiązującej normie prawnej zawartej w art. 286 § 1 k.k. i 297§1k.k oraz 270§1k.k.

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne – oparte na informacjach przekazanych przez (...) jak i Sąd Okręgowy – wykazały, iż czyny opisane w pkt I-III zostały popełnione przez oskarżonego w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności za przestępstwo podobne orzeczonej wyrokiem (...) za przestępstwo z art. (...) w wymiarze (...), która to kara została objęta wyrokiem łącznym (...), w którym orzeczono karę łączną (...), a którą oskarżony odbywał w okresie : (...)

Dane zawarte w dokumentach przedłożonych przez bank wskazywały natomiast, iż zasadnym jest dokonanie zmiany w opisie czynu w pkt II gdzie w miejsce zapisu (...) P. A. z siedzibą Os. (...), (...)-(...) P.” winien znajdować się wpis (...) z siedzibą ul. (...) w P.”

Koniecznym było też w opisie czynu w pkt III usunięcie zapisu „przy czym zmierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację kredytobiorcy” albowiem z ustaleń faktycznych wynika, iż pieniądze zostały wypłacone.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd działał według swojego uznania ale w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc jednocześnie by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając przy tym stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego czynów a także biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. (stanowiące podstawę do wymierzenia kary zgodnie z treścią art. 11§3k.k.) zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. W tym przypadku za uzasadnione Sąd przyjął wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności za trzy czyny przy zastosowaniu art. 91§1k.k. Fakt, iż oskarżony był już uprzednio karany za popełnienie podobnego przestępstwa a zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64§ 1 k.k. uniemożliwił zdaniem Sądu orzeczenia kary w minimalnym jej wymiarze tj 6 miesięcy. Istotnym było również, iż ustalone w sprawie okoliczności faktyczne wskazują, że oskarżony całość swych działań miał dokładnie przemyślaną i zaplanowaną. W tej sytuacji w opinii Sądu właśnie kara 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności odniesie stawiane jej cele zwłaszcza w zakresie prewencji indywidualnej.

Mając na uwadze to, iż oskarżony działał celem uzyskania korzyści majątkowej za uzasadnione Sąd uznał wymierzenie oskarżonemu – na podstawie art. 33§2k.k. - grzywny w kwocie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 20zł (dwadzieścia złotych) każda stawka. Ilość stawek została ustalona przy uwzględnieniu winy i stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego czynów, wysokość stawki została określona na podstawie możliwości finansowych oskarżonego.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia czynu – opisanego w pkt IV aktu oskarżenia, a kwalifikowanego z art. 270§1k.k. w zw z art. 64§1k.k. – po uprzednim dokonaniu korekty opisu tego czynu poprzez wskazanie, że w U. (...) w N. podrobił podpis J. N. (1) na formularzu zgłoszenia utraty lub uszkodzenia dowodu osobistego oraz wniosku o wydanie dowodu osobistego o nr (...), który to czyn popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności za przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem (...) za czyn z art. 268 d.k.k. objętej następnie łącznym (...) w którym wymierzono karę (...), którą odbywał w okresie : (...) - za uzasadnione sąd uznał wymierzenie kary 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności. W opinii sądu kara tego rodzaju i w takim wymiarze odniesie stawiane jej cele w szczególności w zakresie prewencji indywidualnej.

Wymierzone oskarżonemu w pkt I i II części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności sąd połączył i jako łączną wymierzył karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności tj przy zastosowaniu zasady częściowej absorpcji.

Zasadę pełnej absorpcji stosuje bowiem się, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem, wskazują na bliską więź przedmiotową i podmiotową, są jednorodnjajowe i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawy, objęty jednym planem działania. Na wymiar kary łącznej w oparciu o zasadę absorpcji winny też mieć wpływ okoliczności, które ustawowo wskazują na możliwość zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary, nawet wtedy, gdy przy wymiarze kar jednostkowych sąd nie skorzystał z tego dobrodziejstwa, a nie sprzeciwiają się temu względy prewencyjne.

W rozpoznawanej sprawie popełnione przestępstwa charakteryzuje bliski związek czasowy ale nie stanowiły jednego zespołu zachowań sprawy. W tej sytuacji zasadnym zdaniem sądu pozostawało zastosowanie zasady częściowej absorpcji. Za odstąpieniem od zasady pełnej absorpcji przemawiały też względy prewencyjne.

W oparciu o treść art. 44 § 2 k.k. sąd orzekł wobec oskarżonego przepadek dowodów rzeczowych w postaci : formularza zgłoszenia utraty lub uszkodzenia dowodu osobistego oraz wniosku o wydanie dowodu osobistego – przechowywanych w aktach sprawy na k. 68 i 69 poprzez pozostawienie ww. dokumentów w aktach sprawy

Zgodnie z treścią art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust 1 pkt 4 w zw z art. 3 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w tym wymierzył mu opłatę w kwocie 500zł (pięćset złotych)